

PRZYJMUJĄCY (24) *part praes act*

przyjmujący (18), **przymujący** (5), **przymujący** a. **przymujący** (1); przyjmujący *OpecŻyw, KrowObr, Leop, BialKat, Wuj a. f VJud* (3), *SkarJedn, SkarŻyw, CzechEp* (2), *LatHar*; przymujący *Mącz* (2); przyjmujący : przymujący *WujNT* (6:1); przymujący : przymujący a. przymujący *Calep* (2:1).

przyjmujący (22), **przyjmując** (2) *OpecŻyw, Leop*.

sg m N przyjmujący (9), przyjmując (1). ◊ G przyjmującego (1). ◊ A przyjmując(e)go (1). ◊ L przyjmującym (1). ◊ f N przymującą (1). ◊ [I przyjmującą.] ◊ m G a. f V przyjmując (1). ◊ pl N m pers przyjmujący (2). ◊ G przyjmujących (4). ◊ D przyjmującym (3).

Sł stp s.v. przyjmować, przymować, przymować, Cn s.v. bez poprawy; czujący co; podarki na przedarowanie dane przyjmujący; pokładnik; pokład przyjmujący; powierzona rzecz na testamencie przyjmujący, Linde w objaśnieniu s.v. przyjmiciel.

I. Zgadający się, nieodrzucający, aprobujący, akceptujący (w stosunkach między ludźmi lub między człowiekiem a Bogiem), pozytywnie się ustosunkowujący [w tym: kogo, co (11)] (14) :

1. *Gdy ktoś coś mówi lub czyni: uznający za stosowne* (3) :

a. Odnośnie do czyjegoś zdania nieskierowanego do osoby oceniającej: przyznający rację, uznający za prawdziwe, słuszne, niezaprzeczający (1) : Grecki zaś text takich słów używa. [Is 26/2] Otwórzcie brany/ niech wnidzie lud ftrzegący fprawiedliwości/ ftrzegący prawdy/ przyimuiący prawdę y ftrzegący pokoju *CzechEp* 319.

b. Odnośnie do osoby; w funkcji rzeczownika (2) : Grzech nie przymuiących prawych kaznodziej. *WujNT* 43 marg [idem] Yyyyy3v.

2. *Obejmujący powierzone stanowisko* (1) :

Wyrażenie: »urząd przyjmujący« (1): A ćic ktorzy fą z fynow Lewiego/ vrząd kápłánfki przyimuiący [accipientes mandatum]/ rofkazanie máia aby bráli dzieięćinę od ludu wedle zakonu *WujNT Hebr* 7/5.

3. *Gdy ktoś coś komuś wyrządza, poddaje go czemuś: poddający się, wykazujący gotowość; patiens* Cn (1) : Ian Thyfseran w Paryżu Minorytá Mnich wymyflil y wftawił nową Regułę/ którą nazwał pokutę przyimuiącym niewiáftom fwowolnym *KrowObr* 137e.

4. *Pozwalający wejść do swego domu lub kraju, dopuszczający do swego towarzystwa lub grona; udzielający gościny; hospitalis* Vulg (9) : Pokoy domom przyimuiącym Apoftoły. *WujNT Matth* 10 arg, *Matth* 10 arg.

Wyrażenia: »w dom przymujący« (2): Inhospitalis [...]. Qui nullos recipit hospites, inhospitus. – Nie ludski wdomnieprzymuiáci. *Calep* 537a; Perhospitalis – Barzo ludski, rad w dom Przymuiáci. *Calep* 781b.

»goście przyjmujący« (3): Stabularius, Caupo viatores pretio recipiens – Gofpodarz goście przymuiáci: item, mařztalierz. *Calep* 1002b; Ma tedy bifkup być bez przygány/ [...] goście ochotnie przyimuiący [esse ... hospitalem] *WujNT* 1.Tim 3/2, *Tit* 1/8.

»wdzięcznie przyjmujący« (1): Abowiem Bifkup ma być [...] wdzięcznie goście przyimuiący/ dobrotliwy *WujNT Tit* 1/8.

a. O Bogu wobec człowieka (2) :

przyjmując ku czemu (1): O łicłodroblności wielkã pana nãłłégo Iezu kryłta/ przyjmuiątz grzéłłné ku pokucie/ bo wiécýy dál lotrowi niżli profil *OpecŻyw* 145.

W przeciwstawieniu: »przyjmując ... tłumiac« (1): Wielki Pan nãłz y wielka moc iego: á mądrosći iego liczby niemãż. Przyimuiąc [*suscipiens*] cíche Pan: á tłumiac grzéłłniki aż do źiemie. *Leop Ps* 146/6.

II. Bez nadrzędneho elementu aprobaty (choć może on występować drugorzędnie); accipiens Cn (9) :

1. Wybierający dla siebie jakiś stan (1) :

Wyrażenie: »[co] na się przyjmujący« (1): Lecż ták mniemam że też to podobno dla tego czyni [*ksiądz kanonik*] iż mu inłze wielkie śwíatã tego zabawki báwić fię tym nie dopułzczãią/ iãko y inłzym mnogim toż [*tj. stan kapłański*] ná fię przyimuiącym. *CzechEp* 91.

2. Przystępujący do sakramentu, przyjmujący sakrament (7) : á pożytek álbo łkutek/ ktory [*sakramenty*] w człowiecże godnie przyimuiącym niewidomie łprãwuiã/ łãłkã Bożã z Doktory kołłcielnymi zowiemy. *WujJud* 163.

Wyrażenie: »[od kogo] sakrament przyjmujący« (1): Mocy ná rozwiãzãnie grzechow niemãią [*rusecy duchowni*]: y od nich Sákrãmentã przyimuiący grzéłżã. *SkarJedn* [d9].

a. W funkcji rzeczownika (1) : Ná Chrzćie elemeⁿta álbo żywioły zá łłowy nie przemieniãią fye/ iedno w tégże klóbie/ łprãwie/ y mocy zołtawãią/ á bez odmiennosći łwéy/ zá wiãrã przyimuiãcego wielkie pożytki czyniã *BiałKat* 315v.

a. O komunii św. (tu dodatkowy element znaczeniowy: 'spożywający') (4) : Iudałz ktoremu łtuczķę chlebã PAN podał/ nie złe przyimuiąc/ ále źle przyimuiąc/ dał mieyłce Dyabłu łobie; ták kãżdy niegodnie przyimuiący/ nieczyni tego áby Pãńłki Sákrãment dla iego złosći złym łie słał. *WujJud* 259, 179.

Wyrażenie: »świętość przyjmujący« (1): A daymy to/ żeby y łãmo ono z Pãnem Iezufem ziednoczenie/ y oboiey náłury iego wczéłtnictwo/ człowiekã tę śwíatość przyimuiãcego/ łãłki domiełzczãło *LatHar* 244.

a. W funkcji rzeczownika (1) : A ktemu iłz podãiãc kãpłan Sákrãment przenałwiéłłzy/ ták mowił: Ciãło Pãná nãłżego Iezufa: á przyimuiący odpowiãdał: Amen: znãc iłzby prožno mowił/ Amen/ gdyby tãm obecnego y prawdziwego ciãłã Chryłtułowego nie było. *SkarŻyw* 320.

3. Wchłaniający, biorący w siebie (1) :

Wyrażenie: »[co] w się przyjmujący« (1): Naphtha, genus bituminis, Nieyãki kley álbo krécýłta łucha źiemieã łatwie ogieñ w fię przymuyãca. *Mącz* 240d.

4. [W który jest coś włożone: Zaś ono wełpoł w bańkę łklãną włýp/ á dobrze oblep/ [...] przyłoz záś Alembikiem [...]. A zięwłzy Alembik z wierczhu s piecka/ y z bańkã przyimniãcã [ł]/ zley ono w bańkę z ciãłãną łzyiã *SienHerb* 544b.]

*** *Bez wystarczãjãcego kontekstu (1) :* Assumptivus, Przimuyãcy/ przibierãjący. *Mącz* 432d.

Synonimy: **II.2.a.** biorący, komunikujący.

Cf **PRZYJMOWAĆ**